

Nieuwsbrief Jorien>Oekraïne

September 2013 – Jaargang 1 nr. 8

Bij het versturen van deze nieuwsbrief is Jorien bijna in Nederland. Wij als TFC kijken er in ieder geval erg naar uit om haar weer te zien en dat geldt natuurlijk ook voor haar familie en vrienden. Zoals je hieronder kunt lezen, zorgt het bij Jorien zelf voor wat dubbele gevoelens...

Jorien aan het woord

Op de valreep voor ik naar Nederland kom nog even een nieuwsbrief. Tijdens het schrijven bedenk ik me dat ik over een week al in Nederland ben. Ik blijf twee weken, aan de ene kant heerlijk om mijn familie en vrienden te zien en te knuffelen. Aan de andere kant heb ik er ook wel moeite mee om weg te gaan omdat er in twee weken zoveel kan gebeuren, dat heb ik de afgelopen tijd wel gemerkt. Maar ik ben natuurlijk vooral blij dat ik bij de bruiloft van mijn zusje kan zijn.

Afgelopen week werden we geconfronteerd met iets totaal onverwachts. Je weet dat het ooit kan gaan gebeuren, maar ziet het niet aankomen. Maandag hadden we nog heerlijk gewerkt, lekker geknuffeld en gespeeld met de kinderen. Zoals altijd hadden we aan het eind van de dag de kinderen met een dikke kus terug in hun bedjes gelegd. Toen we op dinsdagochtend in het ziekenhuis kwamen en bij binnenkomst naar binnen gluurden, zagen we dat er iets anders dan anders was. Ivanko (bijna 2 jaar), een van onze kinderen, was niet in zijn bedje. Het bleek dat hij maandag, nadat we hem in bed hadden gelegd, naar een kindertehuis/gezinshuis was gebracht. Dit hadden we niet aan zien komen! Je weet dat het al een ouder kindje is en dat hij daarom ooit weg zal gaan uit het ziekenhuis. We hadden nog gevraagd of ze ons van te voren in wilden lichten mocht er een kindje weggaan. Voor ons zou het fijn zijn als we nog afscheid konden nemen en de kinderen hun eigen spulletjes mee konden geven. Helaas kon dat in dit geval dus niet meer. We gaan nog wel proberen of we hem kunnen bezoeken en we hopen dat we hem zijn eigen spulletjes nog kunnen geven maar tot nu toe weten we niet precies waar hij zit. De rest van de week was heel raar en stil. Ivanko was altijd lekker aanwezig, hij lachte veel en kon soms zeuren om iets wat hij niet mocht hebben. Onze gedachten dwaalden natuurlijk steeds af naar hem. Wordt hij nu door iemand anders uit z'n bedje gehaald en wat voor kinderen heeft hij nu om zich heen? Vragen die steeds maar door je hoofd blijven gaan.

Verder gaat het erg goed in het ziekenhuis en ook het contact met de zusters gaat goed. Door kleine dingen ga je merken dat ze toch wel blij zijn dat je er bent. Afgelopen week kregen we twee keer taart en thee en op vrijdag werden we meegevraagd naar de keuken. Daar stond een tafel gedekt met allemaal salades, vlees, vis en nog meer lekkers. Mooi om te zien dat we steeds meer betrokken worden bij wat het personeel met elkaar doet.

Nu ga ik weer een nieuwe week in. Maandag t/m woensdag nog een paar dagen werken samen met een nieuwe vakantiegroep, er komen drie mensen helpen in het ziekenhuis. Ik vind het echt gaaf dat zij zich tijdens hun vakantie willen inzetten voor dit mooie werk. Het is een fijn idee dat zij samen met Laurie voor de kindjes zorgen terwijl ik in Nederland ben!

Tot de volgende keer of wie weet tot volgende week ☺

Hartelijke groet, namens Jorien, de thuisfrontcommissie

Als je wilt reageren op deze nieuwsbrief klik [HIER](#).

jorienderuiter@hotmail.com

www.jorien-oekraïne.nl

Rekeningnummer: 1488.37.352 t.n.v.

CG De Wingerd o.v.v. Jorien>Oekraïne

Bidden & Danken

Danken:

Dat ik het hier zo goed mag hebben
Dat het contact met de zusters zo goed gaat
Voor Laurie, mijn huisgenootje en collega
Voor de vakantiegroep die komt

Bidden:

Voor de kindjes en speciaal voor Ivanko
Voor mijn reis naar Nederland
Voor nieuwe zendingswerkers

Jorien vindt het leuk om post uit Nederland te krijgen.
Hieronder haar adres:

YKPAIHA
Zakarpatska Oblast
Beregove 90202
B. Chmelnytskoho 10/3
Jorien de Ruiter
Ukraine

Je kunt Jorien ook volgen via de blog op haar website. Hier vertelt ze regelmatig over haar belevenissen.